

عنوان مقاله:

تحلیل معنا گرایانه مقرنس در معماری اسلامی نمونه موردی مسجد شاه اصفهان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

معصومه کاظمیان - کارشناسی ارشد مهندسی معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

مسجد شاه اصفهان یکی از مساجد عظیم دوره صفوی می باشد. و از بنا های مهم معماری اسلامی ایران به شمار می رود. این مسجد در ضلع جنوبی میدان نقش جهان قرار دارد. روش تحقیق مقاله، به صورت روش تفسیری تاریخی بوده و سپس با رویکرد تحلیلی به بررسی مقرنس کار شده در مسجد شاه اصفهان پرداخته است. در سرزمین ایران مقیرنس کپاری بپه عنپوان هنری والا و شکوهمند همواره مورد توجه هنرمندان معمار قرار گرفته به طوری که رد پای این عنصر زینتی را در ابلپث آ پار معماری بر جای مانده از دوران مختلف حکومتی می توان جستجو نمود. در دوره صفویه که یکی از ادوار مهم و با صلابت ایرانزمین می باشد، مقرنس به عنوان عنصری شکوهمند جلوه گر شده است. روش های اجرایی این مقاله، کتابخانه ای، میدانی، تحلیلی و تاریخی بوده است. هدف از این پژوهش رسیدن از مفهوم و کاربرد مقرنس به وجه معنایی، عرفانی آن می باشد، بپه طوری که مقرنس چیزی نیست جز نسبت آسمان به زمین و همانند سقف آسمان است که بر حجم مکعت زمین قرار گرفته، و همچنین در معماری اسلامی ارتباط میان گتبد و فضای مکعت زیر آن از طریق مقرنس صورت می پذیرد

کلمات کلیدی:

مقرنس، مسجد شاه اصفهان، تزیینات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/509517>

